

Φασουλής και Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—Εἰς προσοχήν, βρὲ Περικλῆ...
 Π.— Βρὲ τείναι τοῦτο πάλι;
 Φ.—Εἰς προσοχήν ὀργήγορα κί' ὀλόρθο τὸ κεφάλι.
 Εἰς προσοχήν!
 Π.— Τί λές, μωρέ;
 Φ.— Εἰς προσοχήν φωνάζω.
 Π.—Βρὲ ἀφησέ με ἤσυχο καὶ σὲ ἀηδιάζω.
 Φ.—Εἰς προσοχήν!.. δὲν ἐννοεῖς ἢ λέξεις τί σημαίνει
 καὶ τὸ ξερὸ κεφάλι σου δὲν τὴν καταλαβαίνει;
 Ἡ νέα μας πολιτικὴ αὐτὴ καὶ μόνον θάνατο
 καὶ ὀργήγορα, βρὲ Περικλῆ, τὰ σχόλιά σου κάνε.
 Τὴν εἶπε καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ μεγάλου τόνου
 σ' ἕνα γνωστὸν Παρισινόν, διευθυντὴν τοῦ Χ ρ ὀ ν ο υ...
 Π.—Τοῦ Δούνη τοῦ πολέμουτοῦ;..
 Φ.— Ὅχι, βρὲ στοκοφίσι,
 ἀλλὰ τοῦ Χ ρ ὀ ν ο υ τοῦ γνωστοῦ, ποῦ βγαίνει 'στὸ
 Π.—Χαίρω πολὺ... [Παρίσι.
 Φ.— Λοιπὸν ποῦ λές ὁ βασιλεὺς προσταίνει
 νὰ εἴμεθα εἰς προσοχήν καὶ ὁ ντουγιὰς ἄς βραῖν
 Π.—Μὲ ἄλλους λόγους;
 Φ.— Δηλαδή ὁ κόσμος ἂν ἀνάβη
 κί' ἂν οἱ Ρωμοῦνοι τσακωθοῦν κί' οἱ Βούλγαροι κί'
 [οἱ Σλάβοι,
 κί' ἂν ὄλοι πετσοκόβωνται καὶ γίνωνται κομμάτια,
 ἐμεῖς νὰ τοὺς κυτιάζουμε μὲ τέσσερα τὰ μάτια,
 καθὼς κί' ἐκεῖνοι, Περικλῆ, ποῦ σ' ἵν κτυποῦνται ἄλλοι
 κί' ὁ ἕνας δυνατὰ βαρῆ τοῦ ἄλλου τὸ κεφάλι,
 βλέπουν μακρόθεν τὸν καυγᾶ καὶ κάνουν τόσο χάξι,
 χωρὶς γί' αὐτὸ τὸν πόλεμο καθόλου νὰ τοὺς νοιάζη.
 Π.—Μὰ τοῦτο, Φασουλή, θαρρῶ πὼς κάνουμε ὡς τώρα.
 Φ.— Ἐμπρὸς λοιπὸν εἰς προσοχήν, ἐσὺ τῆς δόξης χώρα!..
 Κί' ἂν ἡ Ρωσσία ἐξαφνα τὴν Βουλγαρίαν πάρη
 κί' ἂν οἱ χαχόλοι τὸν Ζαγκῶφ τὸν ρέψουν 'στὸ στη-
 [λιάρη,
 καὶ ἂν πιασθῆ Ἀνατολή, καὶ ἂν πιασθῆ καὶ Δύσις,
 ἐσύ, πατρίς, πρὸς τὰ ἔμπρὸς ποτὲ μὴν τὸ κουνήσης,
 μὰ πάντοτε νὰ στέκεσαι εἰς προσοχήν ἐγκαίρως,
 καὶ πρόσσεχε καὶ πρόσσεχε, καὶ μὴ λαμβάνης μέρος,
 Π.— Ὡ σὺ πατρίς, ἢ τέξασα γυναῖκας Ἀμαζόνας,
 μὴ λάβης μέρος πώποτε εἰς εὐτελεῖς ἀγῶνας,
 ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἀέτωμα τοῦ θεοῦ Παρθενῶνος
 μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν γενναίας Ἀμαζόνος,
 μ' ἀσπίδα ὑπερλάμπουσαν καὶ ἀπαστρέπτον δόρυ
 ἐθνῶν χυδαίων τὴν σφαγὴν ἀμέριμος θεώρει,
 καὶ γέλα καὶ μυκτιήριζε Ἀνατολὴν καὶ Δύσιν,
 μεγάλη κί' εἰς τὸ φρόνημα, μεγάλη κί' εἰς τὴν φύσιν.
 Φ.—Βρὲ ἀφησέ με, Περικλῆ, νὰ πῶ ἀκόμη ἄλλα...
 Ὡ! ναί, ἀθάνατος πατρίς τοῦ ἀθανάτου Ρήγα,

μὴν καταδέχεται ποτὲ γιὰ τοὺς λαοὺς τοῦ Αἴμου
 νὰ σύρης ἐκ τῆς θήκης σου τὸ ξίφος τοῦ πολέμου,
 καὶ τὰ γενναῖα τέκνα σου νὰ χάνωνται ἀδίκως
 κί' ἀγρίως νὰ τὰ κυνηγᾶ παντοῦ ὁ Μαθαρίκος.
 Ἐκεῖ ποῦ τώρα στέκεσαι διὰ παντός καὶ μείνε,
 καὶ γὰρ ἡ βασιλεία σου 'στὴν γῆν αὐτὴν δὲν εἶναι,
 καὶ θὰ γνωρίζης βέβαια τὸ ἰδικόν σου μέλλον
 πὼς εἶν' ἐκεῖ 'στους οὐρανοὺς, 'στὰς τάξεις τῶν Ἀγγέ-

[λων,
 εἰς ἄλλους κόσμους ὑψηλοῦς, ἐπάνω 'στους ἀστέρας,
 'στὸν Κρόνον εἰς τὸν Σείριον, 'στὸν δίσκον τῆς ἡμέρας,
 εἰς τὰ τερπνὰ Ἡλύσια, 'στους τόπους τῶν μακάρων,
 κί' οὐχὶ ἐν μέσῳ ζαγαριῶν κί' ἔλεεινῶν Βουλγάρων.

Π.— Ὡ! ναί, πατρίς, ἐμεῖς ἐδῶ οἱ Μαραθωνομάχοι
 εὐδόκησε νὰ ἔχωμεν αἰώνιον συναχι,

διὰ νὰ μὴ μυριζέται ἡ μύτη μας μαπαροῦτι...

Φ.— Ἐμπρὸς λοιπὸν εἰς προσοχήν, θρασύδειλε φαφούτη.

Ἀκίνητος, παρακαλῶ, σ' αὐτὴ τῆ θέσι στάσου..

φέρε τὰ πόδια 'στὴ γραμμὴ καὶ μέσα τὴν κοιλιὰ σου..

τὰ χέρια σου 'στὰ γόνατα κί' ὀλόρθο τὸ κεφάλι,

καὶ τώρα βλέπε γύρω σου τί κάνουνε οἱ ἄλλοι.

Π.—Βλέπω...

Φ.— Ὁ Βίσμακ τὸ λοιπὸν ἀφίνει τὴν Ἀγγλίαν

καὶ προσκολλᾷ ὁ ποιηρὸς μὲ τρόπο 'στὴν Γαλλίαν,

κί' ὁ Ῥοβιλάν δρατιτόμενος αὐτῆς τῆς εὐκαιρίας

κολλᾷ ὁ ἀφιλότιμος εἰς τὸν Σαλισβουρίας,

καὶ μένουν οἱ κακόμοιροι Ἀδοτριακοὶ 'στὰ κρούα

καὶ ἡ Ἀρκοῦδα γίνεται τῆς Βουλγαρίας κυρία.

Τὰ βλέπεις;..

Π.— Ὡ! πολὺ καλά...

Φ.— Τὰ μάτια σου γαρίδα.

Π.— Ἄλλὰ τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ ἀπὸ αὐτὰ ποῦ εἶδα;

Φ.— Δὲν θέλω τίποτα νὰ πῆς, μονάχα νὰ προσέχης,

κί' ἂν ἀγαπᾷς ἀργότερα μὲ τρόπο μου τῆς βρέχεις.

Π.—Θέλεις ἀκόμη νὰ σταθῶ;

Φ.— Ἀκόμη ἄλλο στάσου,

ἔχε τὰ πόδια 'στὴ γραμμὴ καὶ μέσα τὴν κοιλιὰ σου.

Κί' ἂν τώρα σοῦρθη ἐξαφνα καμμία 'στὸ κεφάλι,

μὴν τὸ κουνήσης, Περικλῆ..

Π.— Τί λές μωρὲ χαμάλη;

Φ.—Νὰ στέκεσαι εἰς προσοχήν...

Π.— Μὰ στέκομαι μιὰ ὥρα.

Φ.— Ἐπωφελοῦμαι τὸ λοιπὸν τῆς προσοχῆς σου τώρα,

καὶ πρὶν μὲ μπαγλαρώσης σύ, ἐγὼ σὲ μπαγλαρόνω.

Π.—Τί κάνεις, βρὲ ἀντίχριστε;..

Φ.— Σὲ δέρνω... τοῦτο μόνο.

Δὲν εἶπαμε, βρὲ Περικλῆ, πὼς θὰ κυτιάξης γύρω

κί' εἰς προσοχήν θὰ στέκεσαι, ἂν μου ἴθι νὰ σὲ δείρω;

Π.—Βρὲ κοροϊδεύεις, μασκαρᾶ;..

Φ.— Ἐ! τώρα δὲν πειράζει...

νὰ στέκεσαι εἰς προσοχήν κί' ὁ βασιλεὺς προσταίνει.

Ἡ δεσποσύνη Καρατζᾶ, ὀνόματι Ἐλένη,
 σπουδαία διδασκάλισσα καὶ διακρινομένη,
 ὑπέστη καὶ τὰς πρακτικὰς ἐσχάτως ἐξετάσεις,
 κί' ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς ἐπαινεθεῖσα πάσης,
 πτυχίον πρώτης ἔλαβε μὲ ἄριστα βαθμόν,
 πρὸς δόξαν τῶν οἰκείων τῆς καὶ πρὸς χαρὰν ἡμῶν.